

POSTANOWIENIE

Dnia 9 stycznia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Siuchniński

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 9 stycznia 2014 r.,

sprawy **R. R.**,

oskarżonego z art. 207 § 1 k.k. i art. 207 § 1 k.k. w zw. z art. 157 § 2 k.k.

w zw. z art. 11 § 2 k.k.

i **B. R.**

oskarżonej z art. 207 § 1 k.k.

z powodu kasacji wniesionej przez pełnomocnika oskarżycieli posiłkowych
od wyroku Sądu Okręgowego w W.

z dnia 3 grudnia 2012 r., sygn. akt IV Ka [...],

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w W. z dnia 1 czerwca 2012 r.,
sygn. akt II K [...]

p o s t a n o w i ł

1. oddalić kasację pełnomocnika oskarżycieli posiłkowych:

K. R. i E. R., uznając ją za oczywiście bezzasadne;

**2. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego obciążyć
oskarżycieli posiłkowych: K. R. i E. R.**

UZASADNIENIE

R. R. i B. R. zostali oskarżeni o to, że w okresie od września 2001 do czerwca 2010 r. w Ś. oraz w W. znęcali się fizycznie i psychicznie na K. R., tj. o przestępstwo z art. 207 § 1 k.k.

Ponadto T. R. został oskarżony o to, że:

- w okresie od września 2001 r. do czerwca 2010 r. w Ś. i w W. znęcał się fizycznie i psychicznie nad E. R., tj. o przestępstwo z art. 207 § 1 k.k.;

- w okresie od marca 2004 r. do czerwca 2010 r. w W. znęcał się fizycznie i psychicznie nad T. R., w tym w dniu 29 kwietnia 2010 r. łapał go za ręce, szarpał, uderzał po głowie, powodując podbiegnięcia krwawe i otarcia naskórka szyi, tułowia, kończyny górnej i dolnej lewej, które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządów ciała i rozstrój zdrowia na czas nie dłuższy niż 7 dni, tj. o przestępstwo z art. 207 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

Sąd Rejonowy w W. wyrokiem z dnia 1 czerwca 2012 r., sygn. akt II K [...], uniewinnił oboje oskarżonych od zarzucanych im czynów.

Orzeczenie to zostało zaskarżone apelacją oskarżycieli posiłkowych, tj. K. R., E. R. i T. R., w której podniesiono zarzuty błędu w ustaleniach faktycznych oraz obrazy przepisów postępowania, mającej wpływ na treść zaskarżonego wyroku, tj. art. 7 k.p.k., art. 424 § 1 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k., art. 185a k.p.k., art. 185a § 2 k.p.k. w zw. z art. 117 § 1 i 2 k.p.k., art. 185 § 3 k.p.k. w zw. z art. 147 § 3 k.p.k. Na podstawie tych zarzutów pełnomocnik oskarżycieli posiłkowych wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy w W. wyrokiem z dnia 3 grudnia 2012 r., sygn. akt IV Ka [...], utrzymał w mocy zaskarżony wyrok, uznając apelację za oczywiście bezzasadną.

Od tego orzeczenia kasację wniósł pełnomocnik oskarżycieli posiłkowych K. R. i E. R., podnosząc zarzuty rażącego naruszenia prawa procesowego mogącego mieć istotny wpływ na treść zaskarżonego wyroku, a mianowicie:

- art. 185 a k.p.k. i art. 148 § 2 k.p.k. w zw. z art. 170 § 1 pkt 4 k.p.k., polegające na przyjęciu przez Sąd odwoławczy, że doszło do czynności przesłuchania małoletniego pokrzywdzonego, które nie dostarczyło żadnych treści mogących stanowić podstawę dowodową, pomimo jednoznacznego ustalenia przez Sąd pierwszej instancji, iż czynność ta się nie powiodła z uwagi na zachowanie małoletniego świadka, który nie nawiązał werbalnego kontaktu z osobami uczestniczącymi w przesłuchaniu, a zatem – zdaniem skarżącego – czynność ta nie została przeprowadzona;

- art. 170 § 1 i 2 k.p.k., polegające na oddaleniu wniosku dowodowego o przesłuchanie w charakterze świadka B. K. na okoliczność przeprowadzenia wywiadu w sprawie III RC [...] przed Sądem Okręgowym w W., w szczególności zaś uzyskania informacji od oskarżonego R. R., potwierdzających agresję w stosunku do pokrzywdzonej E. R., a nadto jego udziału w terapii dla sprawców przemocy.

Na podstawie tak sformułowanych zarzutów skarżący wniósł o uchylenie orzeczeń Sądów obu instancji i przekazanie sprawy Sądowi *meriti* do ponownego rozpoznania.

Prokurator w odpowiedzi na kasację wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście bezzasadna.

Pierwszy z podniesionych zarzutów stanowi powtórzenie zarzutu apelacyjnego, na co wskazuje już jego wadliwe sformułowanie w świetle podstaw kasacji. Należało bowiem postawić zarzut obrazy art. 457 § 3 k.p.k., a nie art. 185a k.p.k. i pozostałych wymienionych przez skarżącego przepisów dotyczących postępowania dowodowego, którego w rozpoznawanej sprawie Sąd odwoławczy nie przeprowadzał. Odnosząc się mimo tego do meritum zarzutu należy podkreślić, że Sąd drugiej instancji odniósł się do kwestii przesłuchania małoletniego świadka T. R. w sposób szczegółowy i wyczerpujący (zob. s. 11-12 uzasadnienia). Unikając zbędnych powtórzeń argumentacji zaprezentowanej przez ten Sąd należy jedynie podkreślić, że realiach procesowych sprawy nie może budzić wątpliwości to, iż do przesłuchania małoletniego doszło (zob. k. 188-189), tyle tylko, że nie zakończyło się ono uzyskaniem informacji. Innymi słowy sama czynność procesowa została przeprowadzona, natomiast przyniosła ona negatywny wynik. Różnicy między płaszczyzną normatywną (w świetle art. 185a k.p.k.) a faktyczną zdaje się nie dostrzegać skarżący, który wadliwie interpretuje spostrzeżenie Sądu *meriti*, zawarte na s. 25 *in fine* uzasadnienia, gdzie Sąd ten stwierdził, że czynność przesłuchania małoletniego świadka „nie powiodła się”.

Również i drugi zarzut należy uznać za oczywiście bezzasadny. Sąd odwoławczy trafnie oddalił wniosek dowodowy o przesłuchanie kuratora

zawodowego B. K. na okoliczność uzyskania informacji o agresji oskarżonego i jego udziału w terapii dla sprawców przemocy, albowiem zostały one już zapisane w wywiadzie środowiskowym przeprowadzonym przez tego kuratora i nie były kwestionowane przez Sąd *ad quem*. Sąd ten wnikliwie rozważył ich doniosłość dla sprawy i odniósł się do stanowiska wyrażonego w apelacji (zob. s. 9 uzasadnienia). Można wprawdzie wytknąć temu Sądowi lakoniczność uzasadnienia postanowienia oddalającego wniosek dowodowy i brak wskazania w nim podstawy prawnej, jednak wobec oczywistej zasadności podjętej decyzji procesowej takie uchybienie nie mogło mieć wpływu na treść wyroku.

Mając na uwadze powyższe rozważania Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu, na podstawie art. 636 § 1 k.p.k. w zw. z art. 518 k.p.k. obciążając skazanego kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.